

Kantuníc

Umjesto uvoda...

Svaki dan iznova živjeti!
Nov si ako se diviš
što se svakoga jutra pojavljuje svjetlo;
ako si sretan jer ti oči gledaju, ruke osjećaju,
jer ti srce kuca.
Nov si ako znaš da živiš.
Nov si ako bistrim pogledom
gledaš na ljude i stvari,
ako se možeš radovati
cvijeću na putu svoga života.
Tko se ničemu više ne može diviti,
nikada neće doživjeti čudo.

...

Započni danas srdačnim, vedrim licem.
Veselo lice za tvoje je bližnje
svaki dan nova zraka sunca.
Ako nešto pođe naopako,
ne pravi iz toga slučaj.
Vlastita briga tako postaje manjom,
a teret drugih lakšim.

Phil Bosmans

Jakov Kamenar, 3. a

Tea Karanfilovski, 3. a

Bartul Dominik Švast, 2. b

PTICA

Dobio sam jednu pticu,
 Pticu jednu malu.
 Kako je divna bila,
 Bijela ju je boja krasila,
 Bijela poput papira,
 Bijela boja oblaka i gora,
 Bijela boja pjene sinjeg mora.
 Bijela boja mraza
 Što se na travi jutros pojavio,
 Bijela boja krede kojom sam jučer
 Po ploči pisao.
 Jako sam svoju pticu volio
 I svakoga se jutra s njom budio,
 I svake večeri s njom u san tonuo.
 No, jednoga se dana više nije pojavila.
 Kamo je otišla?
 Gdje se sakrila?
 I tužan sam bio jako,
 Sve mi je bilo tmurno i crno,
 Bez moje ptice male.
 Crno poput ugljena,
 Poput pruge.
 Crno poput slova i
 Tinte što se prolila po papiru.
 Crno poput repa divljeg konja u polju.
 Izgubio sam pticu,
 Pticu jednu malu.
 Jednoga se dana više nije pojavila.
 Kamo je otišla?
 Gdje se sakrila?

Ira Fabrio, 7.c

Anabel Kukec, 1. a

**Božić va mojoj
 familiji**

Božić je vreme
 Sriće i veselja
 Kad saki srce stepi
 Svojga prijatelja.

Kolači diše.
 Nona peče,
 Mat kuha,
 Z kuhinje diši
 Domaća juha.

Kitimo bor,
 Si smo veseli.

Si vole Božić,
 Aš rodil se j'
 Mići Isusić.

Nikol Marelja-Bošnjak, 7.c

Naš Kaštel

Naš stari Kaštel stoji,
 leta i leta va Gradu Grobniku.
 Od kamika napravjen
 z rukami čovika blaženoga
 i dobrog.

Čovik silno želi se napraviti za
 naš lipi Kaštel.
 Moraju se samo vridne složiti ruke
 i delo je gotovo za čas.
 Kaštel na vrhu Grada,
 pazi i gjeda.
 On je naš vitez.

Lea Šimac, 6.a

Irma Topić, 7. a

Božićna pjesma

Okićeni borovi
sjaje se od svjećica
jer okitila su ih
s radošću mala dječica.

U rano jutro
kada se probudimo
ispod bora darova će puno biti
i naša srca će
jako vesela biti.

Dianora Ritoša, 2.b

Jakov Hladika, 4. a

Zima

Pao je snijeg na visoki brijeg,
staza se bijeli što djecu veseli,
snješko se smije što sunce ne grije!

Anja Juričić, 2.b

Božićno drvece

Okinit ćemo božićno drveće!
bit će sjajno, okićeno i blistavo.
Otvarat ćemo poklone i veseliti se.
Svi se raduju božiću, a najviše djeca.
donosi radost i sreću.

Karin Volarić, 2. b

Ana Rubčić, 4. a

Jesen

Jesen je snila
djeca su mila.

Jesen je žuta,
a zec šumom luta.

Ptice se sele na jug
a put je dug.

David Letica, 2. b

Moj zavičaj

S vrha Grada Grobnika vidio sam mjesta: Cernik, Čavle, Podrvanj, Podčudnić, Zastenice, Jezero, Podhum, Podkilavac, Dražice i Jelenje.

U daljini vidi se Grobničko polje, a iznad njega izdižu se planine: Kamenjak, Platak, Crni vrh, Hahlić i Obruč.

A s druge strane vidimo naše plavo more.

Volim svoj zavičaj!

Bartul Dominik Švast, 2. b

Svemirac u mojoj glavi

Svemirac u mojoj glavi
Stalno lupa hoće van.
Stoj ti mali zeleni i plavi
Nije lako skakat mi po glavi.
Strpi se malo
noću izađi,
da te prijatelji moji
ne nađu.
Smijat će se oni
Izgledu tvom
a glavu moju
nazvat će ludom.

Nika Butković, 2. b

Šaljiva zima

Zima se voli šaliti.
Voli skidati kape sa glave i srušiti vaze s prozora. Na prozorskim staklima voli šarati i zaleđivati vodu.
Ljudi se maskiraju i vesele se karnevalu!

Anja Juričić, 2. b

Sa vrha Grada Grobnika

Sa vrha Grada Grobnika pruža se prekrasan pogled.
Na jednoj strani vidi se Učka, a ispod nje naše more.
Drugu stranu zauzele su naše planine Hahlić, Platak i Obruč.
Pogled nam se pruža i na Grobničko polje s okolnim mjestima naše Grobinštine.

Nika Butković, 2. b

Snješko

Na vrh brijega bijela
hrpice od snijega
slaže mala Lea.

Snješko tu se stvori
veliki i zgodni.

Vesele se i smiju
dok sunce ne proviri.

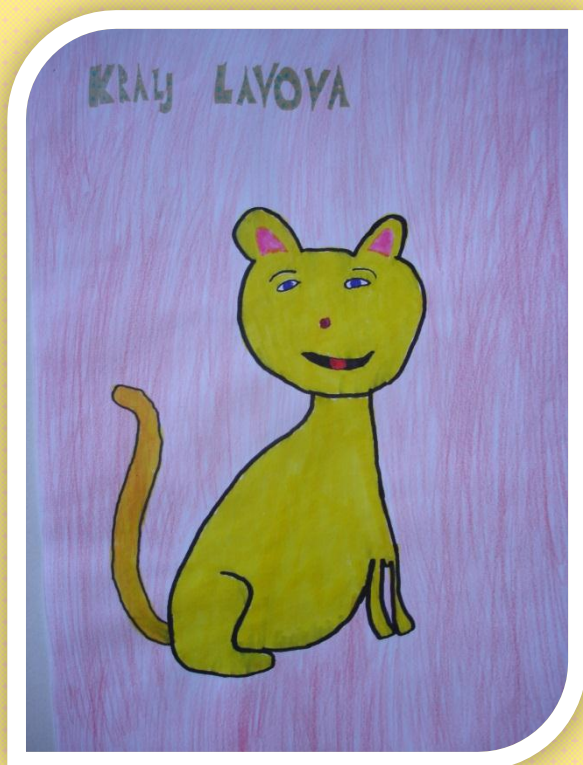
Snješko tužno zajauče:
"Sunce ne grij jače!"

Nika Butković, 2. b

Tihi snijeg

Hladna zima stiže,
snijeg samo što pao nije!
Uskoro će brijeg bijel biti
i djecu razveseliti,
a sunce se iza oblaka podrugljivo smije
jer svojim zrakama
nas ne grije.

Dianora Ritoša, 2. b

Anja Juričić, 2. b

4. a

Božić

Sveti Mikula nan prohaja
Božić dohaja.
Za dve šetemane
nan dohajaju dari
ako šiba se ne pokvari.
Božićnjak se okičuje
i hrana se paričuje.

Toni Ljutić, 4. a

Grobnički haiku

Va Gradu kaštel i crikva.
Već su stari.
Ma se ne daju.

Grobničko poje
i Ričina
del su mojga zavičaja.

Kamara.
Komodin i žvejarin.
Na postěji puntin.

Kuhinja.
Va njoj vetrina.
Pod vetrinun žvejarin.

Šparhet.
Na njen pinjata.
Diši palenta konpirica.

Stara konoba.
Va čošku škancija.
Po zidu paučija.

Mali čakavci, 4. a

Ana Rubčić, 4. a

Kaštel

Kaštel je lip i velik. Jako j star. Va njemu j sega - stara šterna, muzej
izložba slik...

Popadalo j fanj kamenja, ali se još vavik dobro drži. Volin kraj njega
stat

i gjedat doli moju lipu Grobnišćinu.

Kristian Tomiša, 4. a

Malin

Stari malin pu Ričine stoji
i čeka
da ga ona
zavrtili.

On će hrmentu zmlet
i muku va palentu
kompiricu
posest.

Maškare va školi

Na Mesopust smo se maškarali va školi. Bil san indijanka.
Imel san dugi črni vlasi spleteni va kose, pero na glavi i
sikiru v ruki.

Lipo san se zabavil. Dobil san nič na tombuli, pobjedil
z Dorotejun va tečenju zavezanimi nogami.

Tekli smo i lovili se iako to nismo smeli.

Volin maškare aš se lipo zabavin.

Toni Ljutić, 4. a

Moja mačka

Moja mačka Muci j lipa. Tigrasta j. Malo j čudna aš se j zlegla
bez repa. Niki put je pospana, a više put zaigrana. Voli se rastezat
i izležavat. Malo j i lena. Jako j umiljata.
Voli hranu Viskas.

Fran Fućak, 4. a

Si će ju jist
aš i tići znaju
da nima
bojega.

Gabriel Pokrajac, 4. a

Ana Rubčić, 4. a

Pas Boni

Boni je zlatni retriiver bijele boje i moj je kućni ljubimac. Prilično je velik, a kada maše repom poruši pola stvari u kući. Svako jutro dođe u moju sobu, budi me i krade čarape. Igramo se tako da se valjamo po podu, a on me cijeloga izgricka. Voli puno jesti i sve mu je fino. Mama kaže da je to naš usisavač jer pokupi sve što padne na pod. Obožava voće, a najviše jabuke. Kada se vratim iz škole skače kao lud od sreće. Kada treba ići van, gura nas njuškom i zalaje.

Još malo i navršit će godinu dana, a ja ću mu napraviti tortu.

Jakša Andrić, 4. a

Kan
zumić

Jesensko jutro

Danas je tmuran kišoviti dan. Jesen je. Zima je na vratima, ali jesen se još neda. Danima pada kiša, zemlja je natopljena. Na granama nema lišća. Trava je požutjela. Vani nema ptica. Ne volim jesen, ne volim kišu jer se ne mogu igrati vani.

Toni Ljutić, 4. a

Moje mjesto

Ja živim na Čavlima. Čavle se nalaze blizu grada Rijeke. Moje rodno mjesto je Gorskom kotaru, u Delnicama, ali odmalena živim ovdje. Tu je lijepo ljeti jer nam je blizu more, a zimi nam je blizu skijalište. Ne znam kada je u ovom kraju ljepše, u proljeće kad sve zazeleni ili zimi kad padne snijeg. Ako padne. Volim svoje mjesto, a isto tako volim i svoj rodni kraj. Uvijek ga posjećujem jer tamo živi dio moje rodbine.

Nastja Štimac, 4. a

Maškare u školi

Jučer smo u školi imali maškare. Dvorana je bila puna lijepih i šarenih maškarica. Ja sam bila mačka. Plesali smo i zabavljali se. Došli su nam i Dondolaši. Među njima je bio naš prijatelj Fran. Igrali smo se raznih igara, a na kraju je bila tombola. Iako nisam ništa dobila na tomboli, bila sam sretna i nastavili smo se zabavljati.

Ana Rubčić, 4. a

Snježne pahuljice

Kad zimi one padnu
čarobnom znatiželjom
zemlju očekuju.

Razigrano plešu,
jure čudesno svjetlucave
bijele i meke.

Čarobno lepršaju,
veselo se smiju
i prekrasno plešu.

Tea Milardović, 4. a

Zima

Stojim ispred prozora,
gledam u noć
jer znam uskoro
zima će doć.

Gle, već sipi snijeg
zabijelit će cijeli brijeg.

Ana Rubčić, 4. a

Snježne radosti

Kad je snig pal
ja san se igral,
stazu san skopal
i sanami zdolu šal.
Zletel san z staze
i va snig udri,
na glavu san pal.
Va kuću san došal
i pu šparheta
celi dan drhtal.

Toni Ljutić, 4. a

Dorotea Čargonja, 4. a

JEDAN ZIMSKI DAN

Zimski je dan počeo. Vani je hladno i snijeg leprša. Temperatura je 2°C, a mi se oblačimo toplo i prikladno za zimu. U prometu je cesta sklizava od kiše pa vozila moraju paziti na brzinu. Bura je jaka i opasna. U školu sam došla pješke. Bura me nosila koliko je bila jaka i oči su mi suzile, ali sam ipak došla u školu.
Dea Trkulja, 4. b

Valentino

Vidim na grani ptičice dvije, jednu pored druge. Gle, dva leptirića sletjela na isti cvijet. Vidi ti to, dječak i djevojčica na istu klupu sjeli. Nešto se čudno ovdje zbiva. Ne razumijem. Što bi to trebalo značiti? Aha, ... sjetila sam se. Postoji samo jedan dan tako romantičan. To je V a l e n t i n o v o!
Mia Burić, 2. a

Zima

Zima j' dicit draga,
aš se moru grudat,
snješka delat,
sanjkat a i skijat.
A kad ga j' preveć
ni dobro...
Aš se ni oni onda
ne moru igrat.

Arian Maršanić, 2. a

Valentine i Valentini

Valentinovo se osjeti u mraku, u zraku, na pijesku, na travi, po danu i po mraku. Dječaci vole djevojčice, djevojčice vole dječake, mrak voli svjetlo, dan voli noć, IJE voli JE, DA voli NE...Taj dan svatko svakoga voli, jer taj dan svi i sve su Valentine i Valentini.

Vanda Linić, 2.a

Snješko

Na snigu se dica igraju. Jednomu sine da naprave snješka. Naprave tri vele grude. Još njim tribaju puci za oči, mirlin za nos, lonac mesto klobuka i metla za ruke.

Bil je lip.

Drugi dan jutro, kad su žišli van nisu imeli su ča videt. Pogjedali su va mamu, a ona se j' nasmela i pogjedala va sunčano nebo.

Franko Žeželić, 2. a

Vanda Linić, 2. a

Hvalisavac

Tri su brata šla na Platak. Jedan od njih se j' hvalil kako on ni gjedat ne mora kuda skija.
Kad su došli, žičarun su se popentrani na njihov start. Odlučili su da se trkaju na skijah. Taj ki sej hvalil, zaprl je oči i celo je vrime bil prvi. Skoro pred samim ciljen našlo se j' pred njim drvo i ... bum! Lupil je va njega i ni bil prvi. Kad su šli doma još se j' i jako jadil.

Franko Žeželić, 2. a

GRAD GROBNIK

Sega morete videt
na jednon mićen brdašcu.
Mići putići, cestice, škola, crikva
i kaštel vaje će van prirast srcu.

Pošećite po uskon putiću
oko crikve i kaštela.
Po staroj cesti
do grajskoga sela.

Kaštel će van štoriju povidet
kako su ga Frankopani storili.
Kako su se nadelali
i puno let trudili.

Crikva i škola do kaštela stoje
i sako leto broje.
Još puno let će tamo bit
i nikad na njih nećemo pozabit.

Andrea Juričić, 8. a

Grobnik

Ča je Grobnik?
To je mesto
Kadi su ljudi veseli,
Kadi znaju ča jin je storit,
Kadi se fešta i tanca
Skoro saki dan.

Grobnik ne voli tuga,
On ne zna ča j plač.

Na Grobniku j lipo,
Z Grobnika se nikemu
Ne da poč.

Dominik Valić, 7. c

Veli čuvar Grobnika Grada

Veli čuvar Grobnika Grada,
do njega dojden rada.
Ima svoji visoki i debeli zidi,
saki se kantunić mojga sela vidi.

Saka duša za njega zna,
drago dite se spreda njega igra.
Ni čovika ki va njen ni bil,
ki svoj trag ni pustil.

Dugoj gori zavavik će bit,
ne more se povist pozabit.
Dragi kamik na vrhu će povedat,
o njen će još judi kantat.

Lina Cuculić, 8. b

GRAD GROBNIK

Sunce 'j zad planin zihajalo
i z'rukami čez Grobnišćinu prohajalo.

Zagrlilo' j grad ča nad pojen stoji
steplilo mu'j kamik i črjeni krovi.

Polne z crikve počelo j tuć
čuje se, se do zadnjih kuć.

Za Učku sunce sad je šlo,
z Kaštela zadnje svitlo znelo.

Jutra će se rano stat
Grad Grobnik će ga čekat.....

Filip Bernobić, 6. b

GRAD GROBNIK

Grad Grobnik je stara gradska jezgra današnje općine Čavja. Kod svedok tomu na vrhu stoji najzapadniji Kaštel nekadašnje Vinodolske knežije Grobnik. Stari Grad Grobnik ili Kaštel Grobnik je na vojno gospodarstveno plodnomu mestu Vinodola na brdu zgora Grobničkoga poja. Grad Grobnik je va sklopu hrvatske države od 10 st. Od 1225. leta vlasništvo j knezova Krčkih, kisti se već od 14. st. zovu Frankopani.

Zidan je va obliku trokuta, opasan zidom i kulami. Ime Grobnik i njegovi vlasnici spominju se 1228. leta va Vinodolskomu zakonu, jednom od najznačajnijih pravih dokumentih feudalne Europe. Pisan na glagoljici i hrvatskomu zajiku. Va 14. i 15. st. slede Osmanlijske provale kraj grada. Osmanlije su 1493. leta zlomili hrvatsku vojsku va borbi na Krbavskom poju, ali sej knez Bernardin Frankopan z Grobnika uspel održat. Kaštel Grad Grobnik danas je va vlasništvu općine Čavja koga va suradnji z Čavjanskun katedrun za Grobnišćinu već dugo vrimena uspješno obnavja i dela na njemu.

Davor Silić, 6. b

Grobničko proliće

Va proliće
Ovdi je lipo,
Se je više
Puno šarih cvetih.

Tići kantaju
Svoj katan,
Nose radost
Va naš kraj.

Miris cvetih,
Radosti i lipote
Sada su kralji
Našega kraja.
Dominik Valić, 7. c

JA – MASLINA

Bok, ja sam maslina.

Rastem u krševitim dijelovima Dalmacije, Istre i na Kvarnerskim otocima.

Ja mogu biti jako stara. Mogu imati veliku krošnju. Isto tako mogu biti visoka.

Ljudi se brinu o meni da mi obrezuju suvišne i bolesne grančice i dohranjuju moje korijenje.

Moji plodovi dozrijevaju u jesen. Ljudi od njih prave maslinovo ulje, a često služe same plodove uz jelo, osušene ili ukiseljene.

Moje grančice su često simboli mira i ljubavi. Zbog toga sam jako vesela!

A i zbog svega drugoga.

Nemam vam više što reći.

Pozdravljam vas svih, preporučujem da zdravo živite uz prehranu punu moga ulja i čuvate mene i moju braću i sestre !!!

Klara Lukežić, 4. c

Ja maslina

Ja sam u krševitom kraju. Moj vlasnik mi daje svako jutro vodu, novu zemlju, okopa me i skine bolesne grančice. Imam puno lišća i grančica na koje svako jutro slete male ptičice i pripovijedaju dogodovštine, vijesti i pozdrave od drugih maslina.

Svako jutro pozdravi me sunce i more. Najdraži dio godine mi je onaj kada me okite plodovi.

Moj vlasnik ubere puno maslina i nosi ih u uljaru. Ulje nosi kući gdje ga zajedno sa svojom obitelji koristi, od čega su djeca snažna i jaka, a ja sam sretna.

Andrea Matejčić, 4. c

Majčine ruke i kruh

Kad majka peče
domaći kruh,
pšenici vraća svjetlost sunca,
miris oranica
i blagoslov neba
koji rosi na zemlju.

Nebeski Otac s visina
gleda moju majku
i smiješi se
kako njegov dar
u majčinim rukama
postaje mirisna ljepota

Polažući kruh na stol
majka mi dariva
osmijeh žitnoga polja
i srce zemlje.

Blagujem kruh i slušam;
nad oranicom,
optočene sunčevim zlatom,
pjevaju ptice.

U miris kruha
srce zemlje kuca.

Michel Flores Čajić, 4. c

Marko Jurković, 4. a

Dorotea Šošo, 1. c

Kančunić

MOJ ČA

Ko njazlo od tičih
Gromniščina moja!
Va sredini poje, okol brda,
drago ča kanta.

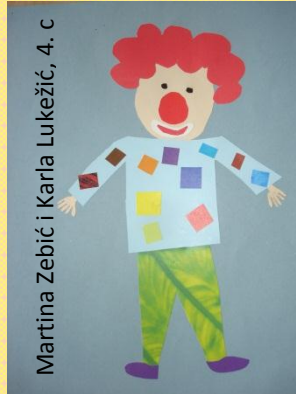
ča

Pod suncen žarkin,
pod nebon sivin,
po dažju
po buri,
drago ča,
hrabri,
tješi,
miće srce miri.
Lina Cuculić, 8. b

Moje mesto

Va mojen mestu kij najlipši na svitu je jedno malo brdo obasjano suncem i okupan rosun zove se Grad Grobnik. Va njen su kuće vele s malo ljudi. Tu je i veli lipi Kaštel kraj kojega stoji crikva Sv. Filipa i Jakova. Volin poč gori, aš od njega se vidi cela moja Grobniščina, lipe lihe, zelena poja i šume. Večer je još lipše kad sunce zahaja, a misec se pojavi, a svitla ki se od kuć vidi zgladaju ko hijadu malih upaljenih svića, kad se to vidiš, stane ti dah od se te lipote.

Morena Volarić, 6. b

Martina Zebić i Karla Lukežić, 4. c

VRIME OD MAŠKAR

Pasalo `j novo leto. Grobniščina `j oživela. Zajedno od prve subote počinju maškare. Staro i mlado se maškara. Ono ča sej pripravljalo za obuč sej vani. Maškaramo se va ono ča nan prvo pade na pamet. Neki va lude, neki va životinje, neki va principi i kraljevići. Ki ča voli, barem va vrime maškar živimo kako bismo mi oteli. Va Grobniščini imamo i grobničke dondolaše ki pasevaju celu Grobinščinu uzduž i popriko. Po celi dan zvone, a dica se vesele. Celi grobnički kraj kanta "Maškare ča moru maškare". Lude od jutra do jutra i zato se reče ova uzrečica KREPAT MA NE MOLAT!

Matija Brdar, 6. a

Zima

Jutro se zbudin.
Previše j tiho.
Ni pasa ni čut.
Pogjedan, a ono - beli krpatur!
Drva su dobila bele haje.

Potaren oči.
Tragi srnice ko škujice na fruli.
Brižno blago!

Ala! Homo! Vrime ja za smih.
Homo!
I Ričina se smije.
Samo da ta lipota brzo ne projde.

Ena Jurčić, 6. a

David Tomić, 3. a

ča

2. C

NA ŠKOLSKOM IZLETU

Na školskom izletu upoznali smo Grobinštinu.
 Posjetili smo kovačnicu, ranč Vodičajna i rijeku Rječinu.
 Najviše su mi se sviđjeli konji i prekrasna priroda.
 Baš je lijep moj zavičaj!

Ian Cvečić, 2. c

Danas smo autobusom išli u Dražice. Posjetili smo kovačnicu.
 Poslije smo išli jahati, hraniti i dragati konje.
 Na kraju smo vidjeli rijeku Rječinu.
 Taj izlet neću nikad zaboraviti jer mi je bilo odlično.

Besjan Pramanaj, 2. c

Andrea Kraus, 2. c

JABUKA

Jedne jeseni rasla je mala, crvena jabučica. Rasla je na stablu punom jabuka. Crvena jabučica bila je kraljica slasnog voća. Jednog dana djevojčica je prolazila pokraj stabla punog jabuka. Zatresla je grane i jabuke su popadale na tlo. Djevojčica je željela ubrati jabuke. Poželjela je ubrati kraljicu slasnog voća, ali nije mogla. Ponovno je zatresla grane. Kraljica jabučica nije pala.

Drugi dan djevojčica je došla s bakom i mamom. Još uvijek je željela ubrati jabučicu. Mama je ugledala jabučicu visoko na stablu. Podigla je djevojčicu i djevojčica je ubrala kraljicu voća, malu crvenu jabučicu.

Djevojčica je jabučicu odnijela kući. Baka je napravila kompot od jabuka.

Andrea Kraus, 2. c

Bruno Vukelić, 3. a

Grupa
4. c

SNJEGOVIĆ

Zovem se Bijelić.
 Idem u školu Ledić.
 Volim učiti.
 Ne volim se mučiti.
 Tako sam ja nastao.

Iva Miculinić, 2. c

SNJEGOVIĆ

Mali snješko bijeli
 snijegu se veseli.

S djecom se igra
 i rado se gruda.

Ima na glavi lonac,
 ima mrkvu za nos,
 a još je i bos.
 Od sunca bježi da se ne rastopi.

Andrea Kraus, 2. c

KAKO UČENICI 2.c DOŽIVLJAVAJU PROLJETNU LIVADU...

Livada je zašarenila. Procvjetalo je mnogo cvijeća.
Livada je osunčana. Puna je zvukova. Čuje se pjev ptica, zujanje pčela, kljucanje djetlića.
Proljetnice su procvale: ljubičice, visibabe, jaglaci i šafrani.
Livada je mirisna. Leptirići lete od cvijeta do cvijeta.
U blizini čuje se žubor potoka.
Vjesnici proljeća javljaju da je proljeće sada tu.

Andrea Kraus, 2. c

Proljetna livada je šarena i mirisna.

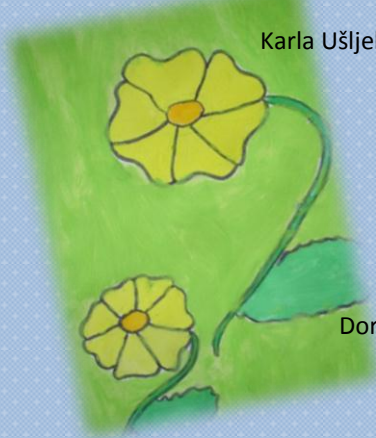
Na mirisnoj livadi ima kukaca. Pčelice lete od cvijeta do cvijeta. Ptičice radosno pjevaju, a leptiri lete. Na proljetnoj livadi ima mirisnog cvijeća. Šareno cvijeće i zelena trava znakovi su koji govore da je došlo proljeće.

Ian Cvečić, 2. c

Proljetna livada je zelena i puna mirisnog cvijeća.
Sunce je pozlaćuje.

Pčelice ponosno skupljaju pelud s cvijeća. Leptiri lete i vesele se. Ljepoti proljetne livade dive se ptičice. Njihov pjev sa zujanjem pčelica, bubamara i drugih kukaca polako budi životinje iz zimskog sna i navješćuje početak proljeća.

Karla Ušljebrka, 2. c

Dorothea Čargonja, 4. a

Proljetna livada je puna cvijeća. Cvijeće na livadi je mirisno. U blizini se čuje potočić. Pčelice ponosno skupljaju pelud s cvijeća. Leptirići lete po livadi. Livada je zelena i ozlaćena sunčevim zrakama. Velika je i na njoj rastu vjesnici proljeća. Gusjenice će se ubrzo pretvoriti u lijepe leptire.

Nika Adžić, 2. c

Livada je zelena. Na livadi je puno cvijeća. Cvijeće lijepo miriše.
Livada je prostrana i ozlaćena suncem.
Na livadi ima puno kukaca. Čuje se zujanje pčela i cvrkut ptica. Šareni leptiri lete iznad cvijeća.
Na livadu se ponekad dođu igrati djeca.

Katarina Tuhtan, 2. c

Karla Lukežić, 4. c

ZABIJELILA SE VISIBABA

Rastem u travi.
Bijela sam i rascvjetana.
Volim kišu jer tada bolje rastem.
Kada puše lagano zvonim.
Slušam ptice i uživam u hladu.

Erik Šafar, 2. c

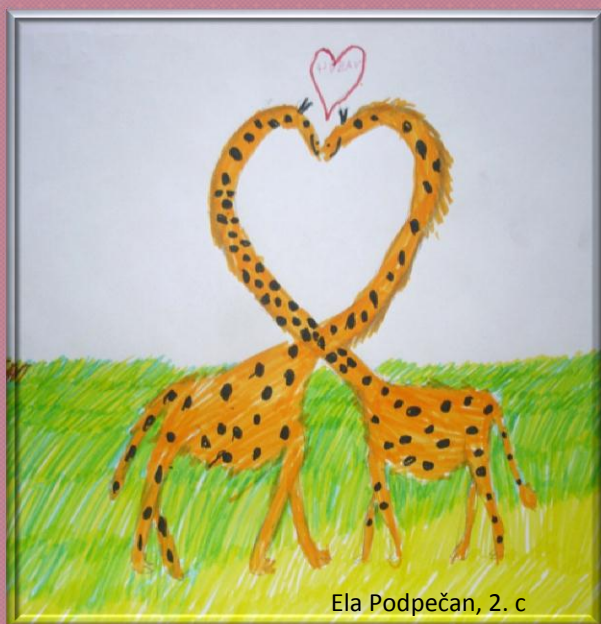
Živim na livadi između dva grma.
Glavica mi je mala i bijela.
Stabljika mi je dugačka i zelena. Imam dva duguljasta lista. Oni se zelene u travi.
Djeca me jako vole.

Lejla Mujkić, 2. c

Ja sam bijela visibaba. Živim na livadi.
Glavica mi je bijele boje. Listovi su mi uski i visoki.
Ja sam vjesnik proljeća. Jako volim slušati ptičji pjev.
Ljudi me sve češće žele ubrati. Ja i moje prijateljice ljubičice smo zaštićene biljke.
Jednom me jedan čovjek ubrao i uvenula sam.

Katarina Tuhtan, 2. c

David Tomić, 3. a

Ela Podpečan, 2. c

LJUBAV JE...

Za mene je ljubav izlazak van i prijateljstvo.
Ian Cvečić, 2.c

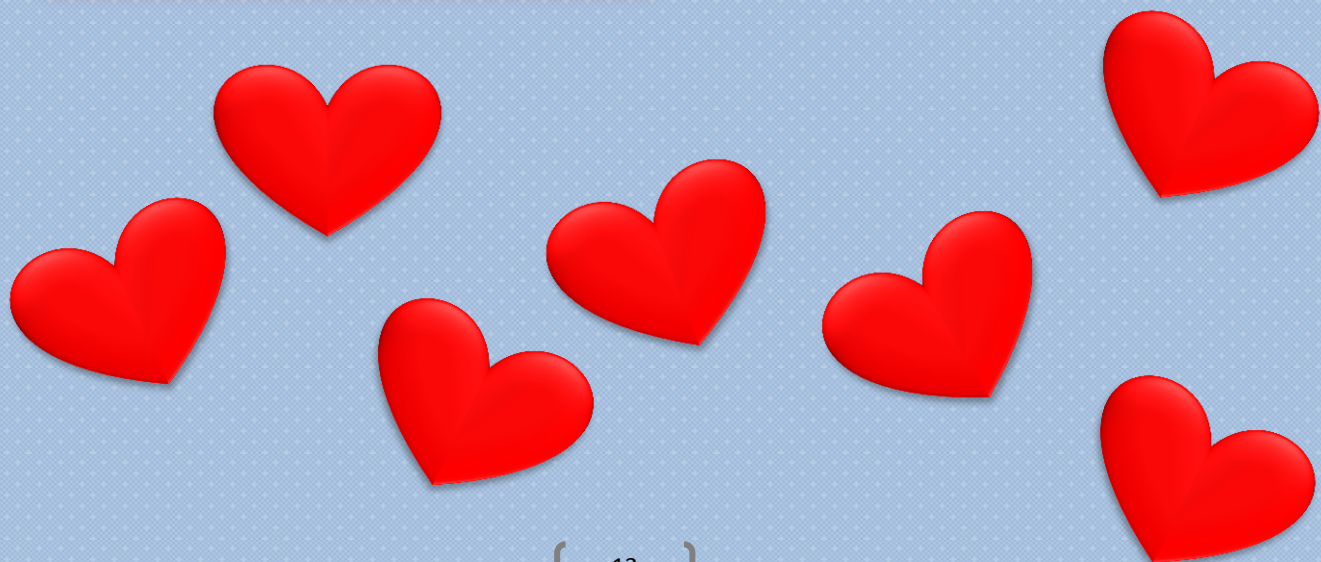
Za mene je ljubav prijateljstvo. Ljubav je kad s nekim izađeš van i kada dečko pokloni curi ružu.

Ela Podpečan, 2.c

Ljubav je kada se zajedno igramo.
Igor Jović, 2.c

Mene ljubav podsjeća na sreću, hrabrost, veselje, lijepe uspomene.

Nika Adžić, 2.c

MOJ ZAVIČAJ

Moj zavičaj se zove Grobinština.
 Obuhvaća dvije općine Jelenje i Dražice.
 Grad Grobnik smjestio se iznad Grobničkog polja.
 S vrha Grada Grobnika vidi se Grobničko polje i Platak.
 U zavičaju volim ići na Grobničko polje i šetati se po šumama zavičaja.

Adrian Vuković, 2. c

Moj zavičaj je Grobinština. U njemu je posebno lijep Grad Grobnik koji se smjestio na jednom brežuljku.
 Iz Grada Grobnika vidi se more. Na drugoj strani nalaze se planine. To su Platak i Hahlić.
 Na Grobinštini imamo dva važna naselja. To su Jelenje i Dražice. Tu su još Cernik i Čavle.
 U mom zavičaju ima puno prirodnih ljepota.

Iva Miculinić, 2. c

Moj zavičaj je Grobinština.
 Jako ga volim.

Grobinština obuhvaća Grobničko polje i dvije velike općine. To su Općina Jelenje i Općina Dražice. Ima puno naselja:
 Čavle, Mavrinci, Dražice, Jelenje...
 Ima puno ljepota, a to su kaštel u Gradu Grobniku, parkovi, Grobničko polje...
 Ja se sa sestrom volim šetati po prirodi u zavičaju.

Karla Ušljebrka, 2. c

Moj zavičaj je Grobinština.
 Dijelom pripada brežuljkastom, a dijelom primorskom kraju.
 Kada se popnemo u Grad Grobnik s lijeve strane vidimo more, a s desne Grobničko polje.
 Na Grobničkom polju nalazi se pista. U blizini su i visoke planine: Hahlić, Obruč, Kamenjak i Platak.
 U mom zavičaju najviše volim Grobničko polje.

Lara Haramija, 2. c

Moj zavičaj se zove Grobinština: Obuhvaća Grobničko polje koje je između dvije velike općine. To su Općina Jelenje i Općina Dražice.

Moj zavičaj je pola primorski, a pola brežuljkasti.
 S jedne strane su planine Hahlić, Obruč i Kamenjak, a s druge strane je more i otoci Krk i Cres.
 Na Grobinštini je izvor rijeke Rječine.
 Ja u svom zavičaju volim planinariti. Posjetila sam Hahlić i Kamenjak.

Nika Adžić, 2. c

Moj zavičaj je Grobinština.
 Obuhvaća veliko Grobničko polje i dvije velike općine. To su Općina Jelenje i Općina Dražice. Smješten je pokraj grada Rijeke.
 Jako je lijep. Pogotovo Grobničko polje.
 Ja jako volim moj zavičaj i brinem se o njemu tako da ne bacam smeće po njemu.

Marija Grgurić, 2. c

ŠARENI SNIJEG

Jednog je jutra počeo padati šareni snijeg. Djeca su bila oduševljena. Igrala su se vani čitav dan. Napravili su šarenog snjegovića i dali mu ime Šari. Šari je bio sretan jer su se djeca igrala s njim. Skakali su, poskakivali i pjevali oko njega. Tako danima i danima dok se snijeg nije otopio. Dogodilo se čudo. U prirodu stiglo proljeće, a Šari se nije otopio. Bio je to čarobni snjegović iz mašte. U mašti Šari živi zauvijek.

Korina Hlača, 3. razred PŠ Grobnik

PUT OD IZVORA DO UŠĆA

Ja sam potočić i krenuo sam na put. Put je bio uzbudljiv i zanimljiv. Najviše sam uživao spuštajući se niz vodopad. Postajao sam sve brži i veći. Toliko sam bio brz da sam imao osjećaj da letim. Zatim sam se počeo smirivati i dodirivati rijeku. Odmarao sam se i pripremao za putovanje prema ušću rijeke. Malo sam se bojao kuda će me put odvesti. Pobijedila je moja radoznalost. Želio sam vidjeti veliku rijeku, jezero ili možda prekrasno plavo more. Uživao sam svakom trenutku od putovanja od izvora prema ušću.

Teo Sobotinčić, 3. razred PŠ Grobnik

KAKO SAM SMIJEHOM POBIJEDILA LJUTNJU

Jednog dana kod mene je došla moja prijateljica Patricia. Neko vrijeme igrale smo se lijepo, a zatim smo se odjednom posvađale. Patricia je otišla ljuta kući. Slijedeći dan išla sam u školu. Učiteljica je pričala kao smijehom možemo pobijediti ljutnju. Nakon nastave, na putu do kuće, Patricia i ja smo se nasmijale i prišle jedna drugoj. Porazgovarale smo i pomirile se. Dogovorile smo igru nakon ručka. Baš je super smijehom pobijediti ljutnju.

Luana Franović, 4. razred PŠ Grobnik

BIJELA ZIMA

Zima je blještave bijele boje. Cijela priroda se zabijeli, a i svi krovovi kuća prekriveni su tom bjelinom. Od velike hladnoće napravi se inje i led pa sve izgleda blještavo poput sjajnog kristala. Pojavom prvih zraka sunca led i snijeg se počinju topiti, a snježne pahulje nestaju od topline i sve što je zima zabijelila, gubi svoju bijelu boju.

Domagoj Horaček, 3. c

Nova učiteljica mumija

Dječak iz 1.c je silno želio novu učiteljicu. Jednog jutra je došla ravnateljica i priopćila im: "Draga djeco, u ponedjeljak vam dolazi nova učiteljica!", I baš kad je htjela reći njezino ime, oglasilo se školsko zvono. Vikend je brzo prošao. Dječak je bio jako veseo i uzbuđen zbog nove učiteljice.

U ponedjeljak je došla - učiteljica mumija. Učenici su je u čudu gledali. Dječak se snađe i upita: „Kako se vi zovete?“ „Mumija“, odvrati učiteljica. „Pa kako mumija kad vi to i jeste!“ reče dječak. „Ja i jesam mumija i imam više od 320 godina“, blago mu uzvratiti. Dječak će opet: „Kako ste vi nastali?“ „Kao i prvi čovjek iz Egipta. Kad je umro, zakopali su ga duboko u pijesak i tamo je bio puno godina. Znači i vi ste tako nastali?“ radoznalo će dječak. "Da," reče nova učiteljica i prijateljstvo bi sklopljeno do kraja života.

Bernard Miculinić, 1. c

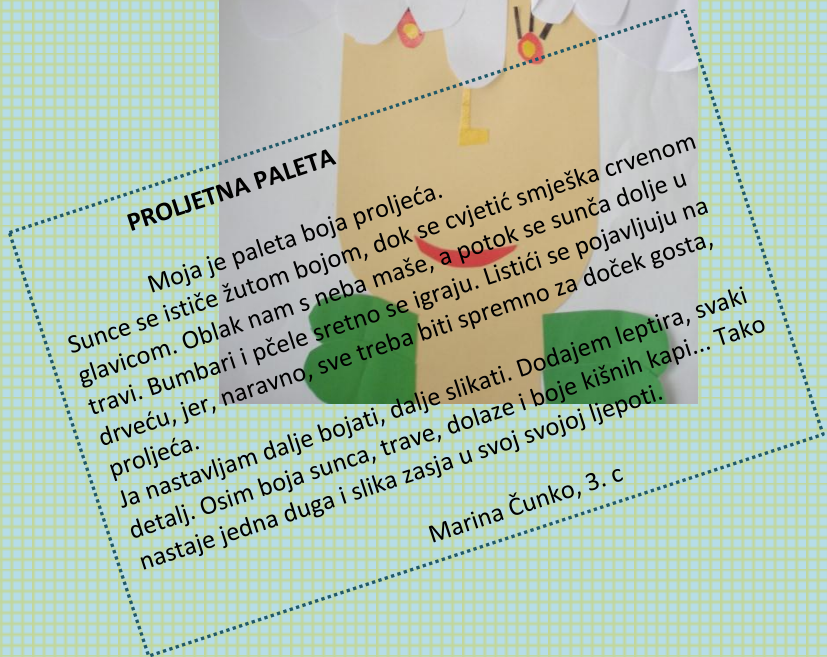

Dino Colnar, 2. a

PROLJEĆE

Stiglo je proljeće i s njim paleta šarenih boja. Toplo sunce je visoko na nebu i svojim sunčevim zrakama nas grije. Na zelenoj livadi se vide vesele bijele visibabe, žuti jaglac, čuje se žubor potoka, uz koji se volim igrati s prijateljima. Volim sjediti na livadi i slikati drveće koje pupa i iz kojeg će uskoro izaći mali zeleni listići. Najviše volim proljeće jer se sve budi i sve miriše.

Sanjin Nasić, 3. c

PROLJETNA PALETA

Moja je paleta boja proljeća. Sunce se ističe žutom bojom, dok se cvjetić smješka crvenom glavicom. Oblak nam s neba maše, a potok se sunča dolje u travi. Bumbari i pčele sretno se igraju. Listići se pojavljuju na drveću, jer, naravno, sve treba biti spremno za doček gosta, proljeća. Ja nastavljam dalje bojati, dalje slikati. Dodajem leptira, svaki detalj. Osim boja sunca, trave, dolaze i boje kišnih kapi... Tako nastaje jedna duga i slika zasja u svoj svojoj ljepoti.

Marina Čunko, 3. c

JA SLIKAM PROLJEĆE

Ovo proljeće slikam ja, treba mi samo jedna paleta i sve boje svijeta!

Boje će biti razne, tople, vedre, vesele...
Moj kistić će crtati sunce, sve proljetnice, pčelice, potociće...
Nacrtat ću još i mrave i njihova odijela od trave.

Na mome crtežu bit će i bubamara, kao i mala tek iznikla trava.

Ali od svega bit će najljepše sunce, koje se smije i budi proljeće!

Tara Martić, 3. c

Kist u mojoj ruci

Uzimam kist i vodene boje kako bih naslikala najšarenije proljeće. Žutom bojom crtam radosno sunce što nas toplim zrakama grije. Dodajem bijeli oblak koji suncu se smije. Livadu zelenu, punu mirisnog cvijeća. Veselu djevojčicu koja livadom šeta. Leptirića šarenog koji leti s cvijeta na cvijet. Marljive pčelice i bumbarov let...

Zaigrana bojama, zaboravila sam skoro na potocić plavi koji teče kroz šumu. Žubori potok i zove nas sve: Dođite djeco na igranje!

Eny Čargonja, 3. c

Vicenca Fućak, 3. c

Proljeće u 3. c

Katarina Marincel, 3. c

BOŽIĆ

Za mene je Božić jako lijep dan. Kiti se bor, mame peku fine božićne kolače. Sva djeca veselo čekaju poklone. Na vrata se stavljaju vijenci, uređuju se kuće. Sve su kuće blistave, a za djecu je najbolje da s mamama peku kolače raznih oblika. Pod bor idu male jaslice, a na bor ide zvijezda. Sije se mlada pšenica.

Bez obitelji Božić nije Božić.

Marin Šarac, 3. c

Gabriel Pokrajac, 4. a

BOŽIĆ

Što to stiže,
i po ledu se kliže?

Što to šušti,
dok kiša pljušti?

Što se to šulja,
dok bura huja?

Pa to je Božić, to svi znaju!
Tada svi poklone jedan drugima daju.

Marina Čunko, 3. c

BOŽIĆ

Za mene je Božić najljepši dan. Ja i moj brat kitimo bor i napravimo poklone za cijelu obitelj. Ja se osjećam sretnom i veselom. Trebamo voljeti Boga i on nas čuva i jako ga treba voljeti. Treba voljeti sve što je lijepo, dobro i pošteno. Htjela bih da nam Božić prođe u sreći i veselju.

Vanesa Imeraj, 3. c

ŠTO JE ZA MENE BOŽIĆ?

Božić je za mene sretan blagdan. Daruju se pokloni, ali ne samo to, već i ljubav, sreća i dobrota. Kad je Božić, obitelj je na okupu i svi smo sretni. Neka djeca obožavaju Božić jer se kiti bor.

Božić predstavlja novi početak.

Selma Mahmutović, 3. c

BOŽIĆ

Pripremite stazu -
našem gostu Djedu Mrazu!
On na sanjkama stiže
i djeci poklone jedan, po jedan niže.
Svi su sretni i veseli
jer Djed Božićnjak poklone dobroj djeci dijeli.
Stani u red i ti.
Budimo dobri svi!

Sanjin Nasić, 3. c

BOŽIĆ

Božić je za mene poseban blagdan. Kiti se bor, osjećam se veselo, sve me podsjeća na obitelj. Svi uživaju u maminim posebnim kolačima, sadi se pšenica koja će rasti s ljubavlju. Posjećujemo prijatelje i širu obitelj. Darujemo: ljubav, veselje, sreću i dobre osjećaje. Još samo fali veseli snijeg. Takav je za mene poseban Božić!

Vicenca Fućak, 3. c

Melanie Božić, 1. a

Lana Pavličić, 1. a

Anja Čargonja, 1. c

Mačak je Tom
jednom otišao u London.
U Londonu je lovio miša
da ga miš ošiša.
Miš ga šalje ježu,
da ga jež češlja.
Jež mu da bombon,
pa ga povede u salon.
cvijeće žvače.
I tako mačak Tom
ode u salon i dobije bombon.

Uređen i sretan, naš mačak Tom,
iz Londona se vrati u svoj dom.

Išla sam na putovanje
i uz put vidjela janje.
Janje na livadi skače,
dok leptir na cvijetu plače.
Pita me janje:
«Zašto ovaj leptir plače?»
Leptir plače,
jer janje njegovo

Vicenca Fućak, 3. C

MOJE PUTOVANJE U SNOVIMA

U snovima noću,
putujem gdje hoću.
Već sam svugdje bila,
pa i u društvu dobrih vila.

Vile su pričale lijepe priče,
kad smo začuli da netko viče.
Iz grma se čuo glas patuljka,
Jadan, nije mogao sići s vrtuljka.

Bilo mi ga je žao!
Jako je vriskao!
U pomoć smo krenuli svi.
I ubrzo ga spasili.

Ne sjećam se svega jasno,
kroz san sam čula da je kasno.
To je bila moja mati:
«Hajde dijete, moraš ustati!»

Tako je završilo
putovanje ovo.
Možda se noćas
vidimo ponovo.

Eny Čargonja, 3.c

Selma Mahmutović, 3. c

MAMA

Kad otvorim oči, vidim samo tebe.
Kad zatvorim oči, mislim na tebe.
Kad spavam, sanjam samo tebe.
Pored tebe mi je najljepše.
Volim te mama.

Vanesa Imeraj, 3. c

PUTOVANJE

Avionom moram ići
i k prijatelju stići.
Ali u tom smjeru
bura jako gura.
I tko zna kad ću ja stići
do svog druga.
Robert Bura, 3. c

PUTOVANJE

Ja putovati volim...
Kad su lijepi dani,
kad se Sunce neбом smije,
tad uživati mogu vani.

Voziti se vlakom, brodom,
ili autom, baš je super stvar.
Svugdje mogu brzo stići,
to je putovanja čar.

Svako putovanje ima i svoj kraj.
Al' putovati mogu uvijek,
to je meni pravi doživljaj!
Domagoj Malnar, 3. c

Anja Vuk, 8. a

PJESMA O KRUHU

Svakog dana,
svake noći
u pekari peku kruh.

Kruh je bijeli,
kruh je crni
sa sjemenkama i bez njih.

Robert Bura, 3. c

PRIČA O KRUHU

Svakog jutra kad se probudim, moja kuća miriše po kruhu.
To moja majka rano ustaje i topao kruh meni daje.
Domaći kruh je ukusan, na stolu izgleda kao cvijet.
Volim ga jesti, a volim ga ponekad i s mamom mijesiti.

Sanjin Nasić, 3. c

DANI KRUHA

Dani kruha u našoj su školi!
Ima li netko tko to ne voli?
Brašno, sol, kvas i voda,
tu će se dogoditi neka zgoda.

Zamirisat će hodnik cijeli.
Kruh se svakome dijeli.
Izabrat će se kruh najbolji na kraju.
Tko je najbolji, nek' svi znaju!

Marina Čunko, 3. c

KRUH

Zrno žita dozrijelo na zlatnom suncu.
Samljeveno u starom mlinu,
pretvara se u meko brašno poput pahulja snijega.
A onda se mijesi,
pa ispeče,
topao i mek, slasni kruh.

Domagoj Malnar, 3. c

Bartul Dominik Švast, 2. b

O djedu...

Moj djed živi u prekrasnom mjestu koje se zove Bribir. Ime mu je Anton. Praznici koje provodim kod djeda su mi najljepši. Njegova sijeda kosa ponekad mu padne na umorno čelo. Moj djed puno radi i jako je vrijedan. Uredan je. Ne provodimo puno vremena skupa, ali ti trenuci su mi najljepši. Zanimljive su mi njegove priče i vicevi. Moj djed je najbolji na svijetu.

Bruno Vukelić, 3. a

Moj djed je visok i mršav. Ima duge ruke. Kosa mu je sijeda, a oči plave kao more. Na čelu moga djeda urezane su duboke bore. Jako je vrijedan. Stalno nešto radi. Volim biti s njim i pomagati mu.

Dominik Bajus, 3. a

Moj djed zove se Slavko. Ima 72 godine i jako je mršav. Ima sijedu kosu. Jako je pažljiv i šaljiv. Nikad nije ljut i jako je vrijedan. Dobar je i pošten. Premda je star ipak je dosjetljiv. Ja najviše volim svog djeda.

Jakov Kamenar, 3. a

Sada kreće 3. a!

ZIMA

Zimi je hladno
i ima puno snijega!
Malo sunce slabo grije,
ali nama hladno nije!
Filip Perušić, 3.a

Zima

Zima nam dolazi
i zimske radosti donosi.
Mnogi se raduju zbog svega,
a ponajviše zbog zimskog snijega.
David Tomić, 3.a

Kristian Tomić, 4. a

Ema Žeželić, 3. a

Ela Podpečan, 2. c

LAV

Lijepo je lav biti,
cipele ne mora nositi,
niti postolara posjetiti,
baš je lijepo lav biti!
Andrej Lohajnar, 3.a

TIGAR

Ovaj tigar šareni
u dalekoj džungli živi
i još je maleni.
Druge životinje su njegova hrana,
dugi, oštri zubi njegova obrana.
Za njega kažu da je brži od svih,
a kad lovi hranu strašno je tih.
Dugi rep ljepotu mu krasi
pred njim se svaka životinja straši.
David Tomić, 3.a

Pingvini

Ah, pingvini, kažem ja,
crna je njihova boja.
Na sjevernom polu žive oni
i slatki su ko bomboni.
Ne lete, makar su ptice
ali plivaju kao ribice.
Ledom su zatrpani
i snijegom pretrpani.
Maja Fućak, 3.a

PROLJEĆE U 3.a

Proljetni cvijet

Cvijet, kad niče u proljeće, gura glavicu kroz zemlju što jače može da izađe van. Kad uspije izaći, isteže vrat visoko prema suncu. Tako nam pokazuje svu svoju ljepotu.

Luka Jurković, 3.a

PRVI PROLJETNI CVIJET

Ja sam mali jaglac. Spavam u tamnoj i vlažnoj zemlji. Jedva čekam da sunce izađe i obasja me svojim proljetnim sjajem. Osjećam se tužno i usamljeno pod ovim mrazom. S nestrpljenjem očekujem prvi topli, sunčani dan da mogu niknuti i uljepšati livadu.

Filip Perušić, 3.a

PROLJEĆE

Kad proljeće dođe, više nisu bijele
visoke jele.
Tulipani su žute boje,
vesele su pjesme moje.
Sve su biljke raspupane
u sunčane, dane proljetne.
Djeca beru ljubičice
za svoje drage majčice.

Ervin Zahirović, 3.a

Dorotea Orlandini, 3. c

PROLJEĆE

Napokon,
stižu nam prve -
pogodite, što?
Lijepo i bijele,
ne govorim bez veze,
visibabe.
Raspupani plavi
zumbuli su već razbuđeni,
a jaglaci žuti su
od sreće začuđeni.
Sve se budi,
sve je puno boja raznih.
Svi čekamo da nam dođe neki praznik.
Nitko kući neće
jer nema veće sreće -
stiže nam proljeće!

David Tomić, 3.a

PROLJEĆE

Prve visibabe bijele - proljeću se vesele.
Raspupani jaglaci se ljute - na boje žute.
Cvijeće boje plave - niče iz trave.
Uz mnoštvo ptica - stigla je i lastavica.
Proljeće je ko iz snova, dolazi nam novo doba.
Dok ga sunčev osmijeh prati, ono djeci dane krati.

Jakov Kamenar, 3. a

PROLJEĆE
Prve bijele visibabe
zamišljene iz trave virkaju,
Male ptičice veselo i nježno živkaju.
Žuti i raspupani jaglaci se čude
zato što ljubičaste ljubice još uvijek se ne bude.
Prvih proljetnih kiša danas će biti,
ali sunčev sjaj prirodu neće zaboraviti.
Zaljubile se pčelice u cvijeće,
u prirodu ne baca se smeće.
Uz pčele raznih kukaca tu ima.
Rado oni lete razbuđenim cvjetovima.

Tea Karanfilovski, 3. a

Goran Marković, 1. b

PRVI PROLJETNI CVIJET

Dolazi proljeće, a ja sam pod zemljom. Htio bih niknuti ugledati prve zrake sunca. Zima je bila duga pa sam nestrpljiv. Ničem, dižem glavu i ravnam leđa. Gledam oko sebe. Vidim da se i drugo cvijeće budi iz zimskog sna. Veselim se što nisam sam na livadi.

Jakov Kamenar, 3. a

Tea Karanfilovski, 3. a

Silvija Čaval, 4. b

PROLJEĆE

„Proljeće je šareno!“
 Viče sunce užareno.
 Ljubice se lijepo smiju
 I ljubičaste haljinice šiju.
 Jaglaci se ljute
 jer su samo oni boje žute.
 Trava se sve više zeleni
 pa na nju stižu jeleni.
 Tina Tus, 3. a

PROLJEĆE

Proljeće je lijepo godišnje doba.
 Sve je zeleno i sve cvijeta.
 Male pčelice i leptiri
 idu od cvijeta do cvijeta.
 Visibabe male
 zvoniti su stale.
 A ljubičice male
 na livadi zaigrale.
 Jaglac žuti
 trubom cvijeće budi.
 Proljeće nam stiže.
 Sve laste znaju
 jer stižu svom toplom rodnom kraju.
 Mateo Juretić, 3. a

PROLJETNA SLIKA

Ljubičasta lica
 prvih ljubičica.
 Visibabe vele
 da su boje bijele.
 Raspupani jaglaci se ljute
 što su oni boje žute.
 Zaljubljene potočnice plave
 šapuću iz trave.
 Razbuđeni sunčev osmijeh
 sve prati dok mu se čelo zlati.
 Ova slika, djeco moja,
 puna je raznih boja.

Dominik Bajus, 3. a

Proljeće

Proljeće volim ja
 jer je raznih boja.
 Vjesnici proljeća radosno viču:
 „Gotova je zima!“
 Sve glasnije kliču.
 Proljeće se zeleni
 kao što se ruža rumeni.
 „Ono je tako lijepo
 Ushićeno“, viče zeko.

Maja Fućak, 3. a

Maja Fućak, 3. a

Pahuljica

Pahuljica mala na zvonik stala
 i prijatelje promatrala.
 Vjetar puhne
 pa malu pahuljicu otpuhne.
 U zrak je odnese
 i u zimsku noć ponese.

Ema Žeželić, 3. a

Tea Karanfilovski, 3. a

Srećkica

Srećkica je čudovište šarene boje. Uvijek je vesela i sretna. To je čudovište koje plaši one ljude koji nanose bol i tugu drugim ljudima. Srećkica se može otjerati jedino grubim i ružnim ljudskim riječima.

Tea Karanfilovski, 3. a

Havatar

Havatar je otrovniji od zmije Crne Mambe. Brz je kao vjetar. Živi u Gorskom kotaru. Voli jesti zmije i jelene. Uvijek je ljut. Više voli hladnoću nego toplinu. Može jako visoko skočiti iako je težak čak jednu tonu. Visok je dvjesto metara. To čudovište ima dobar sluh i njuh, a nema ni nosa ni ušiju. Voli se boriti protiv medvjeda i vukova. S vukovima se bori noću. Zašto? Zato jer tada ima bolji vid. Otjerati ga možemo jakom bukum jer mu se tada vrti u glavi pa pobjegne. To je jedini način da ga spriječimo i da nas više ne napada.

Luka Birtić, 3. a

MOJA BAKA

Moja baka zove se Emilia. Ona voli kuhati i nositi haljinu. Obožava peći kolače. Jako voli kada prespavam kod nje. Najviše kod moje bake volim raditi šlag za kavu. Mene je moja baka naučila mijesiti tijesto i napraviti kolač.

Ema Žeželić, 3. A

Moja baka

Moja se baka zove Zdenka. Uvijek mi pomaže oko zadaće. Jako je dobra i ja je jako volim. Ona jako voli mene i moju sestru. S njom često idemo u grad na sladoled u slastičarnicu Kontinental.

Tina Tus, 3. a

Moja nona

Moja none zove se Julijana. Ona je dobra i draga. Ima lijepe, velike, smeđe oči i tamnožutu kosu. Podučila me da se treba moliti Bogu i biti zahvalan na onom što imaš. Kod nje najviše volim to što je strpljiva i to što me voli. Ona je najbolja nona na svijetu!

Maja Fućak, 3. a

MOJA MASKA

Moja najdraža maska je maska Snjeguljice. Tako omaskirana bila sam jako lijepa. Imala sam crvenu mašnu koju mi je mama stavila da mi pridrži kosu. Haljina mi je bila žute boje s crvenim rukavima. Krasile su je zlatne niti ušivene po svim šavovima. Mama mi je narumenila obraze pa sam Snjeguljici iz bajke bila jako slična.

Ema Žeželić, 3. a

Mateo Kamenar, 3. c

Škola napokon

Idem u školu. Zar ti ne? Zašto uopće postoje praznici? Oni su prekidači škole.
Znaš li što me u školi usrećuje?
Moja učiteljica!!!!
I danas idem u školu. Moja se učiteljica zove Ivana.

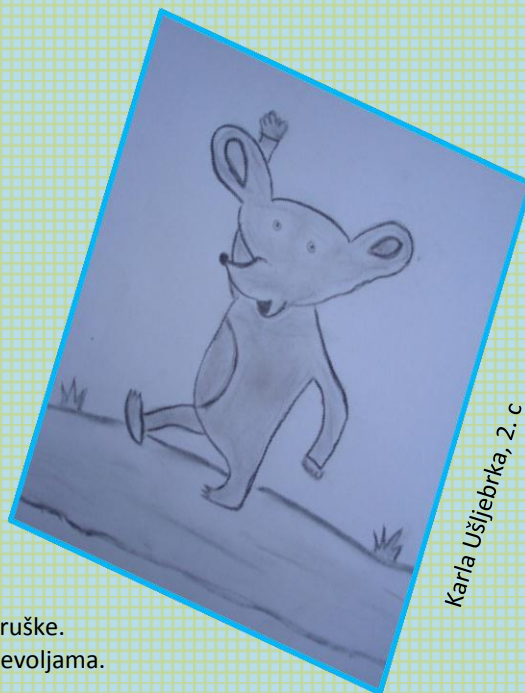
Melisa Huskić, 1. b

Gladni medo

(Priča nastala prema nizu slika)

Jedan je medo bio gladan. Ugledao je drvo kruške. Mislio je kako da dohvati kruške. Protresao je drvo, ali gle čuda, na glavu mu je pao drugi medo. Ali to nije kraj nevoljama. Ljutiti medo počeo ga je loviti.

Karla Ljubobratović, 1. b

Karla Ušljebrka, 2. c

PROLJEĆE

Proljeće je došlo,
sve je zazelenilo,
a mene razveselilo.

Crveno i žuto,
bijelo i plavo,
na livadama zamirisalo.

Sunce se razbudilo,
pa nam dane produžilo.

Ivana Linić, 3. b

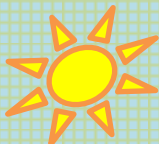
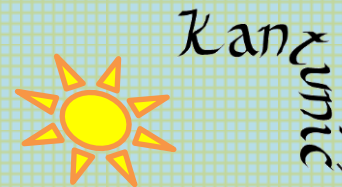

Ivona Čargonja, 3. b

DA SAM SUNCE, JA BIH ...

Svoje tople zrake podarila pupoljcima, mirisnom cvijeću i veseloj djeci. Svojim zrakama bih natjerala leptire da lete i pčele da zuje. Moje zrake bi probudile uspavane životinje.

Sara, 3. b

Otjerala ljutu zimu koja donosi nevolje, probudila svo cvijeće i razveselila livade.

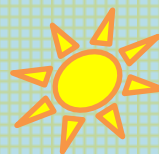
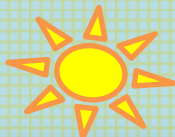
Laura, 3. b

Obasjala cijeli svijet, ljudima uljepšala prvi dan proljeća i pustila svoje najsajnije, najtoplije i najljepše zrake.

Saša M., 3. b

Sjala cijeli dan, djecu na igru zvala, dozivala proljeće.

Tihana, 3. b

JA SAM ZIMA

Ja sam zima. Kraljica koja vlada tri mjeseca. U prosincu ću poslati snijeg jer znam da se djeca vole igrati na snijegu, a osim toga Božić i Nova godina su ljepši u bijelom.

U siječnju ću naglo zapuhati i sve rashladiti. Povremeno ću poslati snježne pahulje da bi djeca na praznicima mogla uživati u zimskim radostima.

U veljači ću pripremiti sve za maskenbal. Svatko će dobiti svoj kostim. Jelama i borovima sašiti ću snježna odijela, krovovi kuća biti će pozlaćeni ledom, a gola stabla injem.

U ožujku polako počinjem pakirati kofere, dozivam sunce da probudi proljeće, a ja odlazim daleko, daleko sa snježnim oblacima da razveselim drugu djecu.

Sara Bunić, 3. b

PROSLAVA NOVE GODINE U MOM DOMU

Na Staru godinu u mom domu sve je užurbano. Mama peče kolače, a tata i ja režemo sastojke za francusku salatu. Ostajemo do kasno budni. U pola noći jedni drugima čestitamo Novu godinu, trčimo na prozor i gledamo vatromet. Idućeg dana idemo k djedu i baki na ručak, družimo se i veselimo. Od ove godine očekujem da mojoj obitelji donese zdravlje i veselja.

Ivona Čargonja, 3. b

PISMO ZA DJEDA BOŽIČNJAKA

Dragi Djede Božičnjače,

hvala ti što si mi sve ove godine ispunjavao želje i unaprijed ti zahvaljujem za ovogodišnji dar koji ću pronaći ispod bora. Željela bih lutku Bratz koja nosi krunu na glavi i ima mnogo detalja. Ako ne to, zadovoljila bih se s nekom društvenom igrom.

Moja mama želi novi komplet šminke, a tata novo radno odijelo pa te molim da i to doneseš.

Mojim prijateljima donesi bar jednu vrećicu bombona.

Puno pozdrava šalje ti Sara.

Sara Bunić, 3. b

SJEĆANJE NA STARE I NOVA GODINA

Događaji kojih ću se uvijek rado sjećati su prva utrka, prva zlatna medalja, rođendan kada sam dobila konja, prvi dan škole, prve ocjene i dan kada sam prvi put nastupala.

U novoj godini očekujem više smijeha, radosti, veselja ljubavi, puno više utrka pa onda i više medalja, više nove i ljepše odjeće, manje briga i puno više uspjeha u školi i sportu.

Tea Žeželić, 3. b

Vanda Linić, 2. a

JESENJA KIŠA

Kiša jako pljušti,
žuto lišće šušti.
Djevojčica stazom šeta
Kišobran joj samo smeta,
veseli se kiši i paleti
jesenjih boja.
Žuri u školu
da nacрта sliku ovu.

Ivona Čargonja, 3. b

JESENSKI DAN

Vrabac gazi
po mokroj stazi,
jedan kist
obojao list,
pa je tako žut
pao na put.

Leon Petz, 3. b

KUĆA IZ SNOVA

Moja kuća iz snova crvene je boje. Ima pet katova, trinaest
soba, tri kupaonice,
četiri kuhinje, velike dnevne boravke i puno balkona. U vrtu ima
cvijeća, trave, stabala i bazen.
Sagrađena je uz more. Pokraj nje je park, a u njoj žive moji
mama, tata, djed, baka, brat i ja.

Leon Petz, 3. b

MOJ DJED

Moj djed se zove Vid. Ima 73 godine. On je za mene najbolji djed na svijetu.
Visok je i mršav. Ima sijedu kosu, krute obrve, a ispod njih velike, smeđe oči.
Jako je dobar i skroman. Pomalo grub.
Živi na selu. Voli hraniti konje, kokoši i svinje, voli musti krave, a najviše voli
pomagati baki u kućanskim poslovima. Zajedno lovimo piliće i gledamo televiziju.
Jako volim svoga djeda i on mene.

Sara Bunić, 3. b

Emma Kukuljan, 4. b

Luka Jurković, 3. a

Prijateljstvo je teško definirati, pretpostavljam da ga svatko doživljava na svoj način.

Za mene je prijateljstvo najljepša i najdragocjenija stvar koja se u životu može dogoditi. No, prijateljstvo treba stalno graditi, ulagati u njega, davati sebe te ga obnavljati jer samo od sebe ne može opstati. Prijateljstvo je važan faktor u životu jer bez njega bismo bili sami i tužni, isto tako svijetom bi zavladała mržnja i nepoštovanje. Ono je ujedno i dar kojeg darujemo, ali i primamo, ne može se kupiti, a ni prodati.

Kada pronađeš pravo prijateljstvo, čuvaj ga i njeguj i ono će te višestruko nagraditi.

Bojan Dujaković, 4. c

Davor Silić, 6. b

Život moga dragoga djeda

Moj dragi djed, o kojemu ću sada pisati, zove se Grga Štefančić.

Život mu je bio vrlo težak. Bio je najstarije dijete u velikoj obitelji, a imao je šestero braće i jednu sestru.

Rođen je 9.9.1930. godine, a imao je 11 godina kada je počeo 2. svjetski rat.

Bio je jako dobar u školi, nažalost, zbog velike obitelji i brige o njima, nije mogao završiti više razreda. Kao mali dječak naučio je svirati gitaru, tamburicu i bas. Sve te instrumente je naučio svirati sam gledajući druge. Kasnije, kao mladić, te iste instrumente je sam znao i napraviti te je imao svoju grupu s kojom je svirao na zabavama. Poštovali su narodne običaje, poput prela, čijanja perja, komušanja. Voljeli su i cijenili svoju narodnu nošnju.

Moj djed je bio veseljak i društven čovjek, veliki radnik, dobar otac i djed.

Radio je u životu svašta jer je bio prirodno nadaren. Radio je kao zidar, tesar, limar, bravar, varilac i poljoprivrednik.

Za svoga života stvorio je petero djece kojima se trudio pružiti što više obrazovanja da bi imali lakši i bolji život nego on.

Jednog je jutro umro. Bilo je to 16.11.2008. godine u 78. godini od moždanog udara. Taj dan je za mene najtužniji dan u životu.

Kad odrastem...

Kad odrastem, bit ću arhitekt. Puno ću crtati i projektirati kuće i velike zgrade. Kada budem velik, imat ću vlastitu kuću i obitelj. Jedva čekam sjediti na vlastitom balkonu i uživati u pogledu.

Želim živjeti slobodan život. Kada budem odrastao čovjek, posjećivat ću svoju obitelj i prijatelje, vozit ću dobar auto i imati veliku kuću. Kada budem imao godišnji, ići ću na mnoga zabavna i kulturna mjesta sa svojom ženom i djecom.

Ništa neće biti bolje od druženja sa starim prijateljima. Uživat ću u svojoj djeci i unučadi.

Kad budem odrastao čovjek, bit ću veliki i pošten čovjek kakvog svijet nije vidio.

Luka Bašić, 6. b

Luka Bašić, 6. B

Kristian Tomiša, 4. a

Raspisali se šestaši...

Po priči mojih roditelja, prema današnjem vremenu, moji predci živjeli su skromno. Nisu imali struje, nego su poslove obavljali danju, a noću uz pomoć svjetla svijeća i petrolejki. Isto tako nisu imali tekuću vodu iz vodovoda, već su koristili vodu iz bunara. Bavili su se stočarstvom i poljoprivredom. Mnogi su se bavili starim, danas već izumrlim zanatima. Moji su se predci bavili proizvodnjom vapna. To je bio vrlo težak i naporan posao. Moji roditelji često pričaju o tome, a ja ću to pamtit i jednog dana to pričati svojoj djeci.

Filip Bernobić, 6. b

Mama
Kad jutro svane ili zarudi, ona dojde i na lahko me zbudi:
„Ala Enice, va školu j poč!“
Celi dan mij tako dobra.
Večer legnen spat, va kamaru dojde.
Ako danas i ni se prošlo kako rabi,
sa nevoja projde.
Ena Juričić, 6. a

Moj otac

Moj otac punoj truda uložil va me.
Učil mej hodit, govorit, plivat... Ma se bi storil za me.
Ki put bi mi pukla ka igračka, zel bi letvice, čaval, lepilo pa bi je popravil.
On najviše voli kad se ja smijen.

Gloria Petrović, 6. a

Ponosno govorim o...

Tatin je djed imao svoj mlin i svoj dućan. Bavio se poljoprivredom i živio je u Bosni. Moji su djed i baka živjeli u Bosni. Tamo imaju svoju kuću. Prije su se bavili poljoprivredom i stočarstvom. Kada je moj tata završio prvi razred osnovne škole, preselili su se u Hrvatsku. U početku su bili podstanari. Kasnije su sagradili kuću gdje su započeli novi život. Moj se djed zaposlio kao vozač kamiona, a nakon toga je radio u građevini. Baka se zaposlila kao čistačica. Uzgajaju kokoši, prije su uzgajali purice i svinje. Moj tata radi kao varilac u Italiji. Nema ga najviše dva tjedna kod kuće. Kada dođe kući, cijeli vikend provedemo zajedno.

Mamin pradjed i prabaka također su imali svoj dućan. Moji su se pradjed i prabaka bavili poljoprivredom. Imali su konje i zaprežna kola koja su im služila kao prijevozno sredstvo. Mamini baka i djed (s djedove strane) bili su nešto siromašniji. Prijevozno sredstvo su im bili volovi i zaprežna kola. Također su se bavili poljoprivredom. Nisu imali struje, automobile, telefon, televiziju kao ni roditelji moje bake. Plodove bi vozili zaprežnim kolima u Banja Luku na tržnicu koja je bila 40 km udaljena od njih. Iako su bakini roditelji bili jedni od bogatijih, živjeli su skromno. Baka nam je pričala kako su imali puno blaga, životinja, a tavan im je bio pun suhog mesa. Ipak su meso jeli samo za Božić, Uskrs, nedjeljom i za slavu. Igračke su im bile krpene lopte i lutke koje su im šivale njihove mame. U školu su išli pješice i to nekoliko kilometara udaljeno od njih. Za marendu su jeli komad kruha, malo masti, šećera ili crvene paprike, a umjesto bilježnica, imali su drvene ploče.

Iako im je život bio težak, bili su sretni i zadovoljni. Baka se preselila sa svojim roditeljima, bratom i sestrom u Hrvatsku. Baka je radila na ribarnici u Opatiji. Sada je u penziji. Život joj nije bio baš lak. Mama je završila školu za poljoprivrednog tehničara. Danas se brine o mojoj sestri i meni, o kući i kućanskim poslovima. Živimo sretan i lagodan život.

Elena Mešanović, 6.b

PRANONI

Moji pranonici živeli su jako teški život. Pranon Žeželić Viktor i Marija živeli su na Grobniku. Pranon je poginuo u ratu, a pranonica je ostala udovica s četvero dece. Uz pomoć svoje rodbine odgojila je decu i saki dan hodeći šla u Riku kako bi prodala malo mlika. Za to je kupila hranu i opet se hodeći vratila doma.

Pranon Vinko i Katarina Jurčić bili su iz Kastva. Pranonica je bila domaćica, a pranon zidar. Za vrijeme rata kuća njihova je spaljena i odepjani su u Italiju u logor. Tamo su bili sedam mjeseci. Nakon toga vratili su se u Kastav, napravili kuću i nastavili živjeti.

Pranon Miculinić Ivan i Katarina živeli su u Svilnon, pranonica je bila domaćica, a pranon radnik u ričkoj luci. Imali su šestoro dece i miću kućicu.

Pranon Francetić Mario i Štefanija živeli su na Drenovi. Pranon je bio električar, a pranonica domaćica. Imali su troje dece od kojih je jedno umrlo miće.

Si moji predci koji su radili u Riki, na radu i u radu šli su hodeći. Doma su imali blago, koze, kokoške, zec, prasce, krave, konje, a povrće su sadili u vrtu. Tako su se prehranjivali. Kuće su bile prizemne i miće, a vodu su nosili s selške šterne i izvora. U šumi su sekli drva i večer uz ognjište govorili deci stare priče kojih danas više nema. Spali su na lišću od hraste. Život njihov nije bio lak.

Ena Jurčić, 6. a

PREDCI

Moj pradjed Viktor Linić živio je u Svilnu. Bio je zidar. Pranonica Ula ostala je kod kuće i brinula se o djeci. Nonin otac Nikola Reljac živio je u Hrastencima. Žena mu je bila Mica s Hreljina. 1914. godine otišao je u rat u Rusiju. Nakon pada Austrije 1917. godine vratio se pješice iz Rusije u staru Jugoslaviju. Nakon povratka razbolio se i umro. Prabaka Mica se nakon toga zaposlila u Rijeci u tvornici cigareta.

Pranon, mamin nonić Franić Josip rođen je na Korčuli. Imao je svoj brodić trabakul. Njime je iz Dalmacije u Rijeku vozio vino, maslinovo ulje, suhe smokve i druge otočne proizvode, a u Dalmaciju je vozio drvo i drvene preradevine. Mamin djed i baka Modrić Ivan i Kata rođeni su u selu Modrići kraj Senja. Prije 1. svjetskog rata došli su u Rijeku gdje se on zaposlio kao poštar, a ona je šivala po gospodskim kućama u gradu.

Maja Linić, 6. a

Pranon

Moj pranon je imao težak život. Imao je pet dece, a radu nije nikad. Hodio je saki dan na Deltu vidjeti čuvara, a raditi malo ili ništa. Moj pranon se šalje ukrcaj na brod. I tako je plovio po morima svijeta. I nije bilo doma po dva tri leta, a kad bi došao doma, onda bi šao kopati lihe, čuvati krave, koze i ovce. Šao je navigirati da bi dica imala čuvara. Tako je bolel i umrla u 96. letu.

Matija Brdar, 6. a

Valentina Grubešić, 2. b

Bartul Dominik Švast, 2. b

Prava grobnička obitelj

Moji su predci i po maminoj i po tatinoj strani uglavnom s područja Grobinštine tako da su običaji unutar moje obitelji običaji ovog podneblja. Štujemo kršćanske blagdane i nastojimo sačuvati stare običaje od zaborava. Prabake i pradjedovi po maminoj strani bavili su se stočarstvom i poljoprivredom. Prabake, Antonija Zaharija, rođena Fičor, i Slava Žeželić, rođena Šepić, bile su mlakarice. Dok se po tatinoj strani pra prabaka Marija Hlača, rođena Broznić, bavila trgovinom i imala dućan u centru Čavala. Pradjed Nikola Pavletić bio je vozač, a prabaka Davorka Pavletić, rođena Hlača, domaćica. Prabaka Milena Silić, rođena Zoretić, živi u Podkilavcu. Često je posjećujem i slušam kako se nekad živjelo. Moja baka Mladena Žeželić, rođena Zaharija, domaćica je, a djed Zdenko Žeželić stolar je u mirovini. Baka Mašenka Silić, rođena Pavletić, je kemijski tehničar i imala je kemijsku čistionicu do svoje mirovine, a djed Berislav Silić tokar i radi u 3. maju. Moja mama Ines Silić, rođena Žeželić, kemijski je čistač i ima kemijsku čistionicu, a tata Lordan Silić brodski je mehaničar.

Još ne znam što ću biti kad odrastem, ali nadam se da ću izabrati zanimanje koje ću voljeti i sa zadovoljstvom raditi.

Davor Silić, 6. b

Ruke – glavni alat

Prije su ruke bile glavni alat u mnogim poslovima. Kopalo se bez struje i benzina. Ljudi su na ruke miješali kruh, radili sami svoju tjesteninu bez miksera i pekača. Roba se prala na ruke u rijeci. Ljudi su prevozili robu traktorima i magarcima. Voda se nosila, a koristila je za pranje i kao piće. Struja je zamijenila petrolejske lampe i svijeće koje su bile na zidovima, stolićima. Ruke su bile najvažniji, najjači alat u ljudskome svakodnevnom životu.

Elena Valić, 6. b

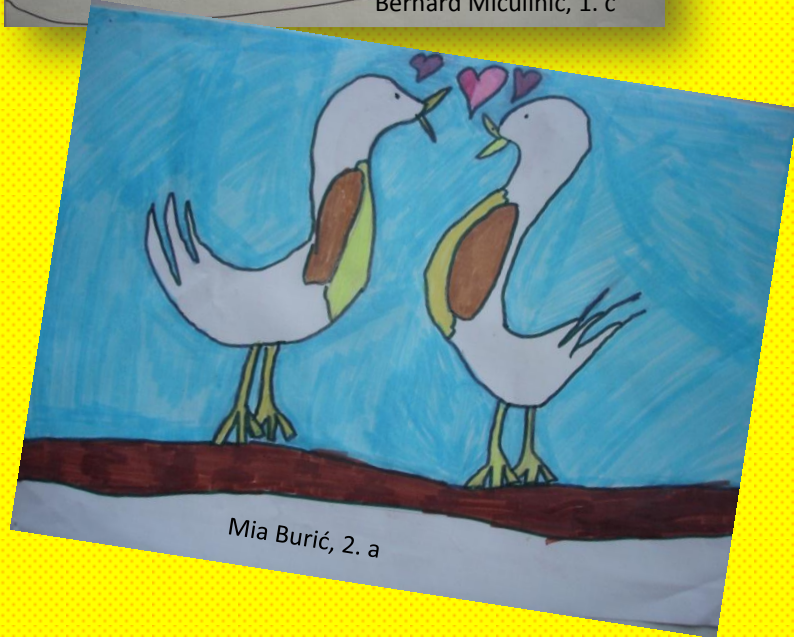
PRIJATELJSTVO

Prijatelja dva su kao krila na ptici.
Prijatelja dva su kao oblak i vjetar.
Prijatelja dva vole hamburger i pizzu.
Prijatelji dijele sve... suze, smijeh, tugu, sreću i poneki grijeh.

Elena Valić, 6. b

Bernard Miculinić, 1. c

Mia Burić, 2. a

Melani D., 1. b

SVJETSKI PUTNIK

Moji pradjedovi rođeni su u počecima 20. stoljeća. Tako je moj pradjed po maminoj strani rođen davne 1912. godine i živio punih 90 godina. Njega sam upoznala.

On je bio vitalni starčić koji je u mladosti proputovao puno svijeta. Bio je u Americi, Alžiru, Francuskoj i drugim državama Europe. Kao mladić radio je na kraljevoj jahti i kuhao za kralja Petra. Bio je samo pomoćni kuhar za vrijeme vojnog roka. Nakon redovne vojske u mornarici gdje je proveo 3 godine i nakon putovanja po svijetu, vratio se u svoju domovinu, u svoj rodni kraj na otoku Krku, u Punat.

Tamo je upoznao moju prabaku i zaposlio se radio brodski stolar u brodogradilištu na Puntu. S mojom prabakom, koja je bila domaćica, rodom također iz Punta, imao je četvero djece od kojih je jedno moj djed.

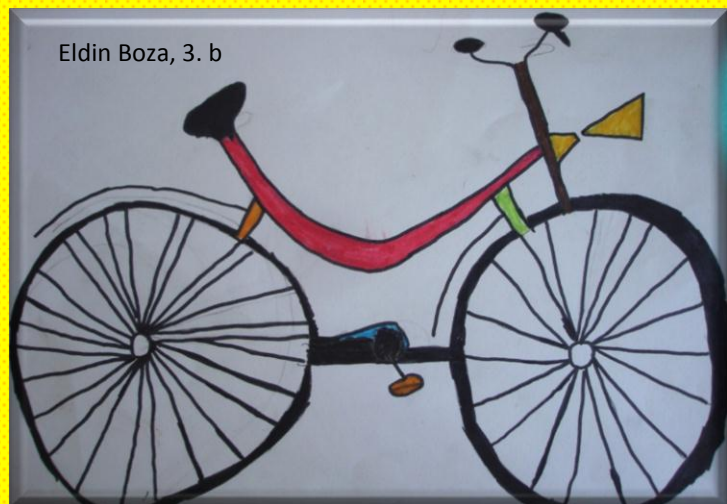
Nicol Lakota, 6. a

Andrea Omerović, 4. c

Sara Mešanović, 7.a

Eldin Boza, 3. b

Kristijan Kamalić, 4. b

Marina Čunko, 3. c

Lovro Jerković, 5. a

Kad Kristian Fućak zame olovku...

Bala i nogomet

Jedva čekam da zima prođe.
da za trening lipo vrime dojde.
Za balun tečen, sega rečen,
faul storin i žuti karton dobin.
Kad na utakmicu moran poč,
pjaža mi se z pobjedun doma doć.

Učiteljica iz hrvatskog

Va učionicu kroći i celi razred va klupe skoći.
Ona ni baš vela, s nami se dobro nadela.
Kad zadate ni, ko da z vedra neba zagrmi.
To j dugo ne drži, za dilit jedinice ni.
A kad neč napišen, vaje oprosti se ča loše storin.

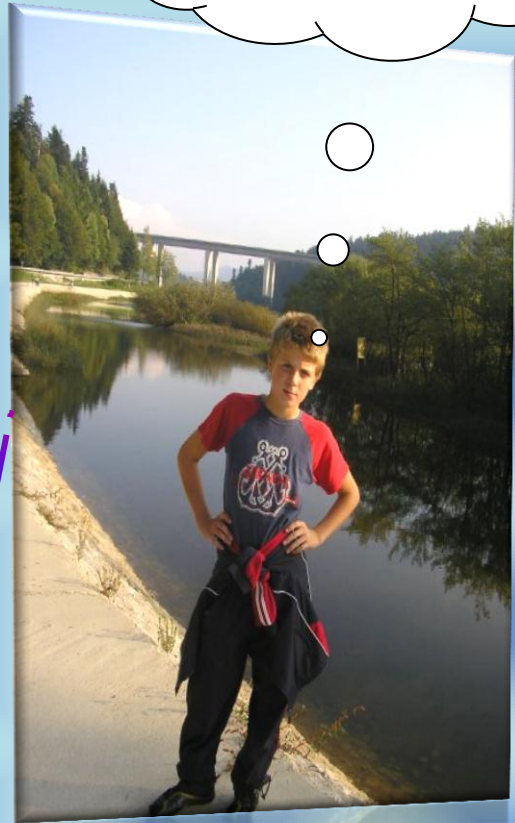
Moja mat

Moja mat se na me često jadi
aš mi knjiga baš ne rabi.
Stalno pita: Si naučil?
Si napisal?
Si bil dobar?
Školun me stalno muči,
a meni se baš ne uči.
Stalno pere, kuha i pospravja
i z manun se raspravja.
Znan ja da mene moja mat,
kakav god da bil,
voli i se najboje želi.

Štolver

Štolver...
Ča van je to?
Mali starinski bonbon!
Jili su ga nonići i none,
retko, i onput su se divili.
Kockastoga j oblika bil,
okol njega sej žuti papirić svil.
Imel je okus na mendulu,
sličnu na današnju karamelu.
Usta j zasladi,
dušu stepil,
niki ga ni pozabil.

Ja san jedno velo dite. Se mi j smišno,
školu baš ne volin. Si se na me jade...
Volin pisat i najlipja mij čakavska
beseda.

Zima

Jesen je prošla
zima j došla.
Listi lete, a tić na grani
cvrkuće.
Zima muj pa će proć
i na proleće opet doć.
Gjedan kako vjeverice po
orihu skaću, nijedan orih
ne puščuju.
Trava j već beli lancun
imela i ko da čeka
opet bi ga tela.

Zač san ja lažjiv?

Da va kaznu ne bin šal,
mami ne rečen da san dobil jedan.
Kad komediju storin,
mami je premučin.
Do kompjutora da se dojde,
sega mi kroz glavu projde!
Na kraju va debeloj kazni buden ja,
aš se laž vavik dozna.

TEŽAK ŽIVOT

Moji pranonići i pranone rodili su se
početkon dvajsetoga stoleća. Živeli su va velih
familijah va selih Grobinštine. Ko dica hodili su na
pašu s kravami, ovcami i kozami. Još ko dica zaposlili
su se v Riki, Exportdrvnu ko radnici i va Harteri,
tvornici harte. Jedan je šal va Ameriku delat. Ženske
su delale po kući, delale va poju, muzle krave, koze i
sako jutro nosile mluko bogatunon v Riku. V Riku su
šli hodeć rano jutro.

Kančunić

Ljubav je...

Ljubav nije ništa doli tren

Ljubav nije ništa doli tren,
Ljubav te smanta, kažu, odjednom si njen.
Ne znam što je ljubav jer probao nisam
voljeti nekog još uvijek je san.

Dani mi idu kao podmazani

(najčešće pekmezom i margarinom
po friškome kruhu,
eto, privukao sam i muhu...)

Zaljubljen nisam

pa ne znam ni pjesmu skladat'
ali nadam se da ću jednoga dana i to svladat'.

Kad narastem, možda ću dospjet' na TV
pa će se oko mene
motat cure sve!!!

Ivan Najcer, 7.b

U ljubavi sretni ljudi kad se vole

U ljubavi sretni ljudi kad se vole,
nikad za ljubav oni ne mole.
Ljubav je puna strepnje, očekivanja,
sanjarenja je puna, i otkrivanja.

U ljubavi pravoj nema kraja sreći,
na kraj joj ne može stati netko treći.
Zaljubljeni se najprije skrivaju u mraku,
a onda ljubav svoju potvrde u braku.

Sretan je svaki čovjek koji zna
kako ljubav struji, treperi i sja.
Neki ljubav za nesreću krive

neki je priželjkuju, neki od nje žive.

Ljubav se katkad pretvara u led,
a nekad je mirisna i slatka kao med.

Amela Jahić, 7. b

Ljubavi, sanjam mjesto gdje smo sami

Ljubavi, sanjam mjesto gdje smo sami,
gdje pjevaju kao u bajci ptice,
gdje mi osmijeh tvoj osmijeh izmami,
gdje rukom nježnom miluješ mi lice.

Svatko svoj tajni san imade,
i ja imam svoj, s tvojom kosom plavom,
i vjerujem da san ostvariti se dade,
ma koliko drugi odmahivali glavom.

Čak i u snu vrijeme brzo leti,
i u njemu su počele duge padat' kiše,
voljena ljubavi, i na javi me se sjeti,
jer razdvojenost naša smisla nema više.

Oko te moje iz tmine vječno gleda,
pa te drugoj srce moje ne da.

Antonia Hlača, 7. b

Primorska pjesma

Na livadi je jedna lokva,
Kraj nje uzdiže se smokva.
Smokva žilava i vitka,
Lokva baš i nije plitka.
Kraj vinove loze
Smućaju se kože.
Procvala lavanda,
Na njoj pčelinja banda.
Stara nona ružmarin sadi,
A nono se u kući hladi.
Nono u gulaš vino lijeva,
Dodaje lovora list,
Nona u vrtu lozu zalijeva,
Nonićev tanjur već je čist.
Ovo je bila pjesma
puna bilja,
A mi idemo na put
od 200 milja!

Dorijan Crljenko,
Andy Obrč, Teo Čučković i
Adam Franović, 8. d

Smokva

Poznati listovi,
Zeleni plodovi,
Vremešno drvo
U dragom pejzažu prvo.

Plodovi što kao kaplje
Na grani se njišu,
Čekaju prvu
Rujansku kišu.

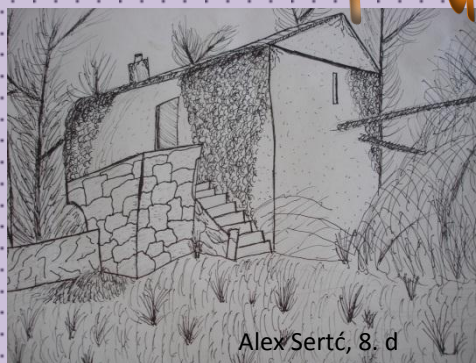
Daniel Šimek, 8. d

Maslina

Vladarica mira i ljepote.
Najstarija od svih dama.
Ukopana u kamen, okupana morem.
I priča.
Priča o buri i suncu,
Stara
U cvijetu mladosti.

Roma Đurić, 8. d

Osmišli pišu

Alex Sertć, 8. d

Maslina

Izbrazdano
Stoljetno
Drvo
Vremenu prkosi,
Plodove donosi.
Dane suncem okupana
provodi;
Kao uspomenu, kao motiv
Miris mora u kori nosi.

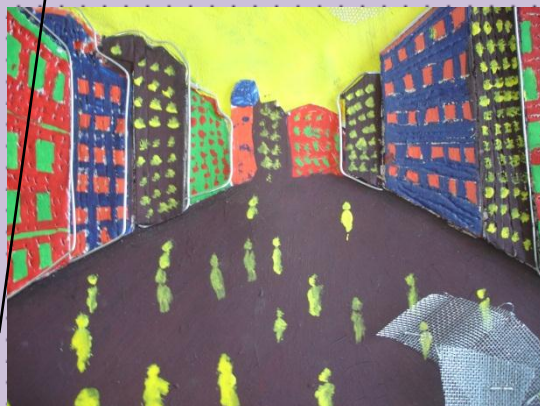
Daniel Šimek, 8. d

Kuš

Kuš ima cvijet plave boje
Kao oči moje,
Djeco, pijte od kuša čaj
Jer za grlo je savršen baš taj!
Ima okus malo gorak,
Al' do zdravlja veliki je korak.

Matea Fućak, 8. d

Luka Bekavac, 8. b

Trake sunca na lozi počivaju.
Na zidu je od lišća zelen slap.
Čvoraste joj grane kiše umivaju,
postojane, stare k'o mudračev štap.

Loza se kroz naše generacije vije,
rađa najboljim vinom što se pije.
Spomenik je radu i sunčev štit,
utkana u narod, u pjesme, u mit.
Patrik Božičević, 8. d

Mister proljeća

U izboru za titulu
mistera proljeća
zumbul i tulipan
bore se kroz stoljeća.
Tulipan skuplja
rosu u čašu,
zumbulu nad glavom
leptirići mašu.
Dolaze pčele
sa svih strana svijeta
da se vidi tko
na pozornici smeta.
Još se traže navijači
da se vidi tko je jači!

Daniel Šimek, 8. d

Zajednički rad literarne grupe Čunčulići

Roma Đurić, 8. d

Srcoliki listovi Jorgovana
Primiću se mojoj ruci,
Gura ih proljetni vjétar
što rađa se dolje u luci.

U meni jednoj dragoj pjesmi
Jorgovan mirisom lomi vazú,
U ovom stihu vreća me na dragu,
Nikad izgubljenú, djetinjstva stazu.
Učiteljica Katarina

Što je lavanda

Lavanda je ljubičasti
suncobran za mrave,
Tobogani su im
vlati trave.
Ona je ležaljka
za bubamare
kad im kišne kapi
dañ pokvare.
Ona je i aerodrom za pčele
koje se više trkat' ne bi htjele.
Lavanda je hotel za leptire
dok im se krila za let ne rašire!

Zajednički rad literarne grupe Čunčulići
Voditeljica radionice: Katarina Badurina,
prof. hrvatskoga jezika

Čunčulići i učiteljica
KATARINA

